

Kilderne for Indkomst, Grund, Kapital, Røring, o. s. fr., paa mange Omraader kan naas større Sikkerhed og Simpelt end ved at lægge Skatten paa forskellige Indtægter, som da skulde eftersøges, maa erkendes, og det vil jo ogsaa vides, at man i England arbejder paa dette Grundlag; men den største Del af de 11 Udvalgsmedlemmer have dog ikke kunnet gaa med hertil, dels fordi de tro, at der vil vise sig mange Mangler og Ulemper ved en saadan Beskatning, dels fordi de formene, at det i alt Fald ikke vilde kunne hjælpe til nogen Forbedring af de kommunale Beskatningsforhold. Under disse Omstændigheder fremsættes der ikke her Forslag til en saadan Beskatning. De Medlemmer, som fastholde den Mening, at en Indkomstilbeholdning i Righed med den, der nu i over 50 Aar har været anvendt i England, ikke blot har store Fortrin som Statskat fremfor den personlige Indkomstskat, men at den ogsaa i flere Henseender vilde kunne lette Forbedringer i den kommunale Beskatning, kunne slutte sig hertil i Erkendelse af, at de savne baade Tid og Kræfter til Udarbejdelse af et helt nyt Lovforslag, en Opgave, der overhovedet vanskelig kan løses af andre end af Regeringen, der imidlertid, som foran bemærket, modsætter sig Ombytningen af Indkomstskatten med en Indkomstilbeholdning. Men disse Medlemmer maa dog forbeholde sig, hvis det ikke lykkes at samles om en antagelig Ordning af Indkomstskatten; at vende tilbage til Forslaget om en Skat paa Indkomstilderne.

Der vil da ogsaa kunne blive Spørgsmaal om i Stedet for en Indkomstskat at gennemføre en delvis Indkomstilbeholdning, nemlig en Kapitalkat, hvorfor flere vilde være stemte. Et foreløbigt Forslag til en saadan Skat har været forelagt Udvalget tilligemed et Udkast til en Lov om Statstilskud til Kommunerne. Disse Forslag med tilhørende Bemærkninger vedlægges som Bilag E.

Ved selve Indkomstskat-Forslaget gøres navnlig følgende Bemærkninger.

Pligt til Selvangivelse af Indtægt. Denne er i Lovforslaget ordnet saa-

ledes, at alle, som have en Indkomst af 1,500 Kr. eller derover, ere forpligtede til at opgive deres Indtægt, idet de, som undlade dette, ikke senere kunne gøre Indsigelse imod det Beløb, hvortil de af Ligningsmyndighederne ansættes. For de Skattehvers Vedkommende, som selv angive deres Indtægt, sker ingen Fremlæggelse eller Offentliggørelse af Ansættelsen, medens dette derimod sker for de andre. Dette System har ikke blot den Ulempe, at det tvinger mange til at opgive deres Indtægt, som ikke ere i Stand til at gøre det paa fyldestgørende eller betryggende Maade; men det vil ogsaa fremkalde en Række urigtige Angivelser, bevidste eller ubevidste, som i og for sig ere uheldige, og som derhos ikke ville bidrage til at gøre den hele Skatteansættelse paalidelig. Der ses ingen Grund til her at gaa videre end til det System, som er fulgt saa vel i den kjøbenhavnske Indkomstskattelov som i Indkomstskatteloven af 2den Juli 1870, hvorefter vel alle opfordres til at gøre Angivelse, men hvor Følgen af Undladelse da bliver den, at man taber Retten til senere at gøre Indsigelse, saafremt den begaaede Fejl ved Ansættelsen ikke er over en vis Brøkdels, i Kjøbenhavn $\frac{1}{8}$, i Forhold til det rigtige. Forslag til Ordning i Overensstemmelse hermed er fremsat i Bilag D. under Nr. 13 og Nr. 15.

Listernes Fremlæggelse. Her ønske de fleste af de 11 Medlemmer at blive ved Lovforslagets Bestemmelser om, at der for de Skattehvers Vedkommende, som gøre Selvangivelse, ikke maa finde nogen Fremlæggelse af Listerne Sted over deres Skatteansættelse, medens enkelte Medlemmer intet vilde have imod en saadan Fremlæggelse.

Til Fremlæggelses-Bestemmelsen ønske de fleste af de 11 Medlemmer knyttet et bestemt Forbud imod — under en søelig Bøde — at de fremlagte Listers Indhold og Ansættelser maa meddeles i Bladene. Denne Offentliggørelse har for Skatteansættelsernes Rigtighed ingen Værdi, hvilket tydelig nok fremgaar deraf, at det i Reglen kun er de større Skattehvere, om hvilke Meddelelse gives i Bladene; og Publiceringen paa denne Maade kan saaledes kun tjene til Fortrædigelse og Ulemper.